

диференціації спрощеної системи оподаткування для різних видів економічної діяльності;

- надання особливої уваги розвитку наукомістких робочих місць та бізнесу, що орієнтований на експорт високоякісної продукції.

Отже, розвиток малого бізнесу в Україні багато в чому в перспективі залежить не від самих підприємців, а від законотворчої діяльності та урядової політики. Першочерговим напрямом повинно стати використання ринкових, а не силових методів контролю за діяльністю малих підприємств, що потребує також впровадження більш прозорого податкового законодавства та викорінювання корупційних методів впливу на бізнес. У кінцевому підсумку, ефективні та якісна модель розвитку малого підприємництва сприятиме економічному процвітанню країни та поліпшенню рівня життя її громадян.

Список використаних джерел:

1. Бех Н. Особливості розвитку та функціонування малого і середнього бізнесу в Україні / Н. Бех // Галицький економічний вісник. – 2013. – №1(26). – С. 16–18.
2. Офіційний сайт Державної служби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>
3. Причепя І. В. Проблеми конкурентоспроможного розвитку підприємництва в Україні за сучасних умов / І. В. Причепя, Т. К. Мещерякова // Розвиток підприємництва в Україні : теорія, методологія та практика : колект. моногр. / під ред. д. е. н. проф. О. О. Непочатенко. – Умань : Видавець Сочінський М. М., 2017. – 244 с.

Жук Т. І., к.е.н. Гвініашвілі Т. З.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

РОЗВИТОК СУБ'ЄКТІВ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ КРАЇНИ

Актуальність теми обумовлена тим, що в Україні малий бізнес історично є менш розвиненим порівняно з економіками більшості європейських країн, крім того, найбільша частка наявних вітчизняних малих підприємств задіяна в нефінансовій посередницькій сфері підприємництва [1]. У той же час високорозвинений малий сектор в економіці робить відчутний вплив на економічне зростання – досвід світового розвитку показує, що в країнах, де істотна частка створюваного національного багатства належить малим підприємствам, мають місце

найбільш сприятливі умови для подолання кризових явищ в економіці, її оздоровлення і забезпечення економічного зростання.

Необхідність визначення цільового спрямування впливу на розвиток малого підприємства, як об'єкта управління, обумовлює завдання аналізу впливу розвитку малого підприємництва на ефективність економіки країни в цілому [3, с. 81]. Відповідно до принципів класичного мікроекономічного аналізу основним завданням економіки в цілому (а також окремих економічних систем) є найбільш повне з точки зору отриманого результату і найбільш ефективно з точки зору використання наявних для досягнення результату обмежених ресурсів задоволення економічних потреб і інтересів суспільства в цілому й окремих його членів.

Ефективним варіантом розподілу обмежених ресурсів є такий, для якого не існує досяжної альтернативи, яка є кращою хоча б для одного з учасників розподілу. Неefективний розподіл ресурсів призводить до виникнення диспропорцій і створює дисбаланс в економічній системі, тоді як перехід до ефективного варіанту дозволив би підвищити добробут деяких учасників процесу розподілу без шкоди для добробуту інших учасників.

В даний час в економіці України малий бізнес відіграє значно меншу роль в порівнянні з економіками більшості розвинених європейських країн. Зазначена обставина має історичні передумови. Так дрібне промислове виробництво, що мало ручний характер загинуло від конкуренції великого виробництва, яке отримало в своє розпорядження великі знаряддя праці – машини. Однак розвиток капіталізму в усіх країнах супроводжувався кризою дрібної промисловості та торгівлі.

В той же час на даному етапі, малий бізнес, наприклад, в ЄС становить основу його соціально-економічного розвитку. Розвиток малого бізнесу на Заході йде більш швидкими темпами, оскільки національні органи влади надають великого значення підприємствам малого бізнесу та надають їм підтримку на всіх рівнях. В Україні, навпаки, вже на самому початку розвитку ринку держава відігравала з точки зору розвитку конкурентного середовища вкрай негативну роль. Характерною рисою вітчизняної економіки завжди був високий рівень концентрації промислового виробництва, за цим показником країна займала провідне місце в світі.

На даний момент все більшого поширення на загальносвітовому рівні, включаючи Україну, знаходить, так звана концепція сталого розвитку. В рамках даної концепції сталого розвитку визначається як розвиток, при якому нинішні

покоління задовольняють свої потреби, не позбавляючи майбутні покоління можливості задовольняти власні потреби. Концепція сталого розвитку сформувалася в ході поступового усвідомлення суспільством екологічних, економічних і соціальних проблем, що впливають на стан навколишнього середовища. Таким чином, в основі даної концепції лежить три компоненти:

- економічний – оптимальне використання обмежених ресурсів;
- соціальний – збереження стабільності існуючих соціальних і культурних систем;
- екологічний – забезпечення цілісності життєздатності біологічних і фізичних природних систем.

При цьому можливості малого бізнесу у вирішенні проблем в рамках векторів концепції сталого розвитку полягають в наступному [2, с. 105]:

1. Економічний вектор – перешкода монополізації ринку, формування конкурентних умов для виробників товарів, активізація інноваційної діяльності.
2. Соціальний вектор – забезпечення зайнятості та пом'якшення нерівності в розподілі доходів.
3. Екологічний вектор – участь в діяльності з переробки відходів, що забезпечує додаткову державну підтримку.

Функціонування виробництва в малих формах підприємництва створює додаткові ефекти розвитку економіки країни, так як формує додаткову ринкову пропозицію і попит на продукти та послуги, а також трудові ресурси, в тому числі: стимулює конкуренцію, сприяє прискоренню науково-технічного прогресу, спонукаючи також великі підприємства впроваджувати нові технології та підвищувати ефективність діяльності. Крім того, розвиток малого підприємництва сприяє формуванню конкурентного середовища. Таким чином, світовий досвід свідчить про те що, сталий розвиток економіки країни багато в чому залежить від економічного зростання суб'єктів малого підприємництва.

Список використаних джерел:

1. Аналітичний звіт про стан і перспективи розвитку малого та середнього підприємництва в Україні [Електронний ресурс]. – К.: Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва, 2016. – Режим доступу: <http://www.dkrp.gov.ua/info/3023.htm>
2. Панасюк О. В. Малий бізнес в Україні: тенденції розвитку и проблеми налогообложення / О. В. Панасюк // Бізнес Інформ. – 2015. – № 6. – С. 102–107.

3. Grynko T. Organisational and economic mechanism of business entities' innovative development management / T. Grynko, T. Gviniashvili // Economic annals-XXI. – 2017. – №165 (5-6). – P. 80–83.

К. е. н. Зінченко О. А., Подолянюк Д. І.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ ЄДИНОГО ТАРИФУ ЗАЛЕЖНО ВІД КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ ГРУПИ СУБ'ЄКТА ОПОДАТКУВАННЯ

Єдиний податок – результат спрощеної системи оподаткування, який дає можливість сплачувати податок у єдиному консолідованому вигляді та звільняє від сплати інших видів податків фізичним та юридичним суб'єктам, які відносяться до конкретних груп та мають право на проведення підприємницької діяльності застосовуючи даний вид податкового стягнення [1].

Єдиний податок є ефективним інструментом стимулювання малого та середнього бізнесу. Завдяки цій спрощеній системі сплати податків підприємці отримують такі переваги, як: 1. Здатність отримувати більше прибутку. 2. Оптимізація документообігу, за рахунок того, що оплата єдиного податку здійснюється одним документом. 3. Економія часу при розрахунку та оплаті податків. 4. Мають перевагу серед своїх прямих та потенціальних конкурентів, які не використовують даний механізм.

При наданні визначення терміну «єдиний податок» ми зазначали, що право на отримання даного інструменту мають представники окремих груп. Слід зазначити, що таких груп нараховується чотири: 1. Фізичні особи підприємці, які здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринку та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню. Дохід не вище 300 тисяч гривень та здійснення господарської діяльності без задіяння найманих працівників. 2. Фізичні особи підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства. Дохід не вище 1,5 млн грн та здійснення господарської діяльності з задіянням не більше 10 найманих працівників [2]. 3. Фізичні особи підприємці та юридичні особи суб'єкти господарювання будь-якої